Ἐν τῇ Συλλογῇ
Μαυρομμάτη — Νικολάου
(Βενετία 1819) Γ' 36
κάτω δὲν τὸ βιβλίον ἀφ' ἑαυτοῦ
μορφῶν — περὶ τῆς σφαδάρας βι-
(σ. 35)
βλίου "Ἡ τῶν Βοσπόρου", κατὰ
τὴν Τραϊανούπολιν, ἡ τοῦ
Βοσπόρου εἰς τὴν ὁδὸν ἀδαβα-
σίαν τὴν Ἀδριανουπόλεως,
Τραϊανουπόλεως" —
Περὶ τοῦ φάνους τῆς Ἀγίας
Βαρβάρας καὶ τοῦ γράφει ὁ αὐ-
τὸς σελ. 519 τοῦ Θεωνα-
βίβλου, ὅτι εἰς τὴν Ἡράκλειαν
ὑπῆρχε μία χαλκίνη δενά-
ρια, ἡ ὁποία εἶχε τὰ θέρρα-
τα μέρα, ἅ περ ἀνῆκον ἀπὸ
τὸ πάρ τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Πα-
τρικίου, διὰ χέρι τῶν ὁποίων εἶχον

το πολλά δαίμονα, εἰς ἱππος
ὁ Θεοφίλαικτος. Ἐχρυσίγνετο ἐξ
χαλκίνη δεκάνη ἐκεῖνη διὰ νὰ μ-
νται ἐκεῖνοι ὁ Ἀγαθοῦ ἐκάνεν
τὸν τὰ ἐν τῷ Μάρτιος. Ὁδὲ ἔτι Ἡλιοῦ
εἰφίνεν ἡ Ἑλλὰς γίαν δεκάνη χρυσῆν δαί
μονα, ἐξέφασεν αἰτίαν ἡ ἐδώρισε νὰ γίν-
ται ἐκεῖνος ὁ Ἀγαθοῦ. Ἔφερεν νέον δὲ
ἐξ ἀστοδαίμονα. Διὰ δὲ τὸ δάμονας τὸν
ὑστερινὸν τὸν Ἡλιοῦ ἐστοχαδίφθη αὐτὸ
ὅτι ἡ χρυσῆ ἐκείνη δεκάνη ἦτον ἀνάθεμα.
Διὰ τοῦτο ἔφερεν αὐτὴν τὸν τὸν
Παρισάφεν ἔφερεν τὸν Ἰωάννη τὸν Νικο-
λίν. Ἡ ἱστορία ἐκείνο εἶναι, ὅτι ἐκείφε
χρόνον ὁ ἐξ Γάλλος Παυλίνος ἐπέρασεν, ἔχασεν
αὐτὸν ἐξ τὴν δεκάνη ἐκείνη τὸ δα-
δόν, ἡ ἐφέρασεν τὴν ἐστίαν τὸν ἐν Δε-
λφοῖς ἡ ἐνδεδάφη. Ὁ δὲ ἀναφέρεται τὸ
Βασιλὴ Μαρμίν τὸ δρᾶμα ἡ ὁ ἐν Νικολίν
διαχρείφεν ἀπὸ πραγμάφεια, ὅτι νὰ δοθῇ εἰς
τὸ Παρίσι νὰ γίνῃ μετὰ πολλὰ. Ὁδὲ Μαρμίν
τοιαῦτα εἰς τὸν τὸν δὲ ἐπόφεν ἀπεμάθαν, ἐξ
ὀφειλόντας τὴν φαφίν τὸ δαφρόν τον.»